

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32782/2078-3566-2025-1-12>

Роман МИРОНЮК

доктор юридичних наук, професор
(Дніпровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна)
mironyk1977@ukr.net

Володимир ПИЩИДА

кандидат юридичних наук
докторант кафедри адміністративного права і процесу
(Дніпровський державний університет внутрішніх справ,
м. Дніпро, Україна)
d.alpoa@dduvs.edu.ua

ПУБЛІЧНІ КОШТИ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ

У статті з'ясовано поняття та ознаки публічних коштів як адміністративно-правової категорії та визначено систему їх адміністративно-правового захисту. Визначено, що адміністративно-правовий захист публічних коштів – це система заходів, спрямованих на збереження та ефективне використання публічних фінансів, запобігання їх нецільовому використанню, розкраданню та корупції.

З'ясовано, що систему адміністративно-правового захисту публічних коштів складають: нормативно-правові акти, які регулюють відносини адміністративно-правового захисту публічних коштів; система органів публічної влади, які забезпечують адміністративно-правовий захист публічних коштів; форми, методи, засоби та способи адміністративно-правового захисту публічних коштів.

Доведено, що засобами та способами адміністративно-правового захисту публічних коштів є: фінансовий аудит, перевірки використання публічних коштів, контроль за тендерними процедурами, перевірка декларацій посадовців, які дотичні до акумулювання, використання та розподілення публічних коштів (посадових осіб з високим рівнем корупційного ризику), застосування фінансових санкцій, застосування дисциплінарної відповідальності до посадових осіб, застосування заходів адміністративної відповідальності за порушення у сфері публічних фінансів.

Ключові слова: публічні фінанси, публічні кошти, види публічних коштів, адміністративно-правовий захист публічних коштів.

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Публічно-правові відносини виникають не лише з приводу здійснення фізичними (юридичними) особами, суб'єктами владних повноважень своїх прав та виконання ними юридичних обов'язків. Такі правовідносини утворюються також щодо об'єктів матеріального світу, які суспільство або суб'єкти публічної адміністрації одночасно, спільно і привселюдно можуть використовувати з метою досягнення публічної мети (публічних завдань) або для задоволення власних потреб. Особливим об'єктом адміністративно-право-

© Р. МIRONIUK, 2025

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9620-5451>

© В. ПИЩИДА, 2025

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8596-6749>

вого регулювання є публічні кошти. Джерелами формування публічних коштів є: податки і збори громадян та підприємств; доходи від державної власності (наприклад, оренда державних підприємств); міжнародна фінансова допомога; інші надходження до державних або місцевих бюджетів. Використання публічних коштів здійснюється за цільовими напрямками, зокрема на: виплату заробітної плати бюджетним працівникам (вчителям, лікарям, військовим тощо); фінансування соціальних виплат (пенсії, допомога малозабезпеченим); будівництво доріг, шкіл, лікарень; оборону та безпеку держави; інші державні програми та послуги. Відповідно контроль за публічними коштами здійснюють як відповідні державні органи, наприклад – Рахункова палата, Державна аудиторська служба України, Антикорупційні органи (Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції) так і громадські організації, активна громадськість та медіа. Використання публічних коштів регулюється законами, зокрема Бюджетним кодексом України та Законом України про державний бюджет на поточний рік.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв’язання даної проблеми. Попри суттєве значення публічних коштів для життєдіяльності держави системний науковий аналіз їх правової природи, різновидів (класифікації), порядку правового регулювання та захисту в межах комплексних наукових досліджень не здійснювався. Публічні кошти були предметом дослідження у першу чергу вчених, які досліджували їх економічну складову – формування, розподілу та використання; окрему увагу щодо їх правового регулювання приділено в роботах вчених у сфері фінансового права, зокрема: Л.В. Фокша, В.І. Кравченко, С.О. Корецька, А.А. Нечай, О.О. Молдаван, С.М. Вдовенко, Ю.В. Шульга, О.А. Лукашев, М.І. Карлін та ін. В той же час питанням адміністративно-правового захисту публічних коштів приділено несправедливо мало уваги, що і актуалізує тематику дослідження в межах даної статті.

Формування цілей статті (постановка завдання). Таким чином, *метою даної наукової статті* є з’ясування поняття та ознак публічних коштів як адміністративно-правової категорії та визначення системи їх адміністративно-правового захисту, досягнення якої можливе через вирішення *таких задач*: визначення поняття та ознак публічних коштів; виокремлення видів публічних коштів та стану їх правового регулювання; визначення системи їх адміністративно-правового захисту.

Виклад основного матеріалу статті. Щодо правової природи поняття «публічні кошти» слід зазначити наступне. Законодавство України містить визначення поняття «публічні кошти» тільки в одному нормативному акті – в Законі України «Про відкритість використання публічних коштів» (2015 року) в ст. 1 визначено, що «публічні кошти – кошти державного бюджету (крім таємних видатків), бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, кредитні ресурси, надані під державні та місцеві гарантії, кошти Національного банку України, державних банків, державних цільових фондів, Пенсійного фонду України (далі – Пенсійний фонд), фондів загальнообов’язкового державного соціального страхування, а також кошти суб’єктів господарювання державної і комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності» [11]. Цей Закон визначає умови та порядок забезпечення доступу до інформації про використання публічних коштів розпорядниками та одержувачами коштів державного і місцевих бюджетів, суб’єктами господарювання державної і комунальної власності, фондами загальнообов’язкового державного соціального страхування, і не наводить системи публічних коштів. В свою чергу в Бюджетному кодексі України (далі – БК України) в ст. 1 надано поняття «бюджетних коштів (кошти бюджету) – як належних відповідно до законодавства надходження бюджету та витрати бюджету» [2]. БК України є єдиним нормативним актом, який визначає правові засади надходження, розподілення та використання бюджетних коштів, як частини публічних коштів, адже бюджетні надходження це хоча і переважна частина публічних коштів, але не охоплює весь їх зміст та перелік.

Нижче на виконання задач дослідження доцільно з'ясувати наукову позицію щодо розуміння поняття та змісту «публічних коштів». Так, Л.В. Фокша досліджуючи систему публічних фінансів в Україні, включає до них централізовані і децентралізовані фонди, що утворюються на державних чи комунальних підприємствах, установах та організаціях для задоволення публічного інтересу і які зберігають відносну самостійність, знаходячись у тісному взаємозв'язку між собою [12, с. 164]. В.І. Кравченко зазначає, що до публічних фінансів України слід віднести державні фінанси, місцеві фінанси, фінанси політичних партій, державний кредит, податки і збори, платежі до державних спеціальних цільових фондів, державні страхові фонди, страхові внески за державним страхуванням [6]. В свою чергу А.А. Нечай, виділяє такі види публічних фінансів: публічні фінанси держави; публічні фінанси органів місцевого самоврядування; публічні фінанси суспільного (соціального) призначення [10, с. 56]. С.М. Вдовенко та Ю.В. Шульга до системи публічних фінансів включають: публічні фонди грошових коштів держави; публічні фонди грошових коштів місцевого самоврядування; публічні фонди грошових коштів суспільного призначення, визнані державою або органами місцевого самоврядування незалежно від форм власності цих фондів [3, с. 168]. На думку О.А. Лукашева публічні фонди складаються з бюджетів, позабюджетних фондів та децентралізованих фондів, власниками яких є окремі підприємства та організації [7, с. 86]. О.О. Молдаван визначає публічні фінанси як систему економічних відносин між державою, юридичними та фізичними особами, а також між окремими державами, міжнародними фінансовими інституціями щодо акумуляції та використання грошових коштів [9, с. 12]. Бардаш С. В. більш системно підходить до визначення системи публічних фінансів, які, на його думку, мають включати: 1) публічні державні фінанси (фонди коштів державного бюджету України та місцевих бюджетів, кредитні ресурси, надані під державні та місцеві гарантії, кошти Нацбанку та інших держбанків, державних цільових коштів, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового соціального страхування, а також кошти суб'єктів господарювання державної та комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності); 2) публічні приватні фінанси (фінанси малого бізнесу, корпоративні фінанси, фінанси банків, фінанси некомерційних організацій) – фонди коштів як нематеріальна форма наслідку відносин, які виникають між державою, місцевим самоврядуванням, суб'єктами господарювання приватної форми власності, громадськими організаціями в частині їх використання [1, с. 36].

В адміністративно-правовій науці публічні кошти (фінанси) досліджені упершу чергу дослідниками фінансово-правових відносин. В межах адміністративного права публічні кошти, як об'єкти адміністративно-правових відносин досліджені у фундаментальній роботі з Загального адміністративного права авторами Мельником Р.С. та Бевзенко В.М., які систематизували, що «публічні грошові кошти, залежно від свого походження й використання можна кваліфікувати на такі види: публічні грошові кошти європейських та світових інституцій, залучені до використання в Україні; державні публічні грошові кошти – кошти державного бюджету (наприклад, п. 1 ст. 92, ст.ст. 95, 96 Конституції України); місцеві публічні грошові кошти – кошти місцевих бюджетів – бюджети Автономної Республіки Крим, областей, районів, бюджети місцевого самоврядування (наприклад, п.п. 1, 2, 23, 34 ч. 1 ст. 2 Бюджетного кодексу України); видатки бюджету – кошти, спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом (п. 13 ст. 2 Бюджетного кодексу України); витрати бюджету – видатки бюджету, надання кредитів з бюджету, погашення боргу та розміщення бюджетних коштів на депозитах, придбання цінних паперів (п. 14 ст. 2 Бюджетного кодексу України); власні надходження бюджетних установ – кошти, отримані в установленому порядку бюджетними установами як плата за надання послуг, виконання робіт, гранти, дарунки та благодійні внески, а також кошти від реалізації в установленому порядку продукції чи майна та іншої діяльності (п. 15 ст. 2 Бюджетного кодексу України); державний борг – загальна сума боргових зобов'язань держави з повер-

нення отриманих та непогашених кредитів (позик) станом на звітну дату, що виникають внаслідок державного запозичення (п. 20 ст. 2 Бюджетного кодексу України); доходи бюджету – податкові, неподаткові та інші надходження на безповоротній основі, справляння яких передбачено законодавством України (включаючи трансферти, плату за надання адміністративних послуг, власні надходження бюджетних установ) (п. 23 ст. 2 Бюджетного кодексу України); міжбюджетні трансфери – дотації, субвенції, субсидії; публічні грошові кошти фондів пенсійного страхування; публічні грошові кошти фондів соціального страхування; публічні грошові кошти фондів медичного страхування; публічні грошові кошти благодійних фондів; публічні грошові кошти, отримані з будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством» [8, с. 325–326].

Таким чином слід констатувати, що в національному законодавстві неврегульованим залишається поняття, ознаки публічних коштів, перелік публічних коштів та публічних фінансів. Виправлення цієї прогалини нами вбачається в двох альтернативних шляхах: першому – прийняттю комплексного Закону України «Про публічну власність», в якому має бути визначено поняття публічної власності (майна) та публічних коштів, їх ознак та видів; другому – визначення чітких ознак, видів публічних коштів за критерієм їх поділу на загальнодержавні, місцеві та позабюджетні кошти в Бюджетному кодексі України та в Законі «Про місцеве самоврядування».

При розробці відповідних змін до вказаних законів, необхідно врахувати, що до ознак публічних коштів як різновиду публічного майна слід віднести: 1) їх головне призначення – задовольнити легітимовані загальносуспільні, тобто притаманні усім без винятку учасникам суспільства, потреби, інтереси, а також потреби й інтереси держави, її суб'єктів; 2) вони мають витрачатися для створення умов здійснення фізичними (юридичними) особами їхніх публічних та приватних прав, свобод, інтересів; 3) використовуються для здійснення суб'єктами публічної адміністрації покладених на них завдань та функцій; 4) створюють умови для виконання повноважень суб'єктами публічної адміністрації; 5) накопичуються в особливі фінансово-правові форми – бюджети, фонди які використовуються на суспільно-державні потреби у послідовності, передбаченій особливими адміністративними процедурами; 6) публічні грошові кошти надходять із внутрішньодержавних джерел та джерел європейських та світових інституцій; 7) утворення публічних грошових коштів, розпорядження ними, контроль за їх використанням здійснюються за приписами спеціальних нормативних актів за правилами адміністративних процедур; 8) розпорядниками публічних грошових коштів є спеціально уповноважені суб'єкти держави й місцевого самоврядування.

Нижче у відповідно до задач дослідження в межах даної статті необхідно визначити систему адміністративно-правового захисту публічних коштів. Не вдаючись в дискусію щодо розуміння поняття адміністративно-правового захисту та співвідношення з іншими поняттями, зокрема «охорони», нижче наведемо окремі найбільш точні авторські положення щодо його розуміння та визначимо його складові елементи.

Так, на думку Галуцько В.В. «адміністративно-правовий захист – це динамічні (активні) дії публічної адміністрації, спрямовані на відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, усунення перешкод щодо їх здійснення засобами адміністративного права з можливістю застосування заходів адміністративного примусу та притягнення винних до адміністративної відповідальності» [4, с. 247]. Кожура Л.О. визначає категорією «адміністративно-правовий захист» як «організаційно-правову діяльність органів публічної адміністрації, яка здійснюється на основі адміністративно-правових норм, підкріплена системою правових гарантій; сутністю якої є забезпечення та захист за допомогою правових засобів прав осіб від протиправних діянь з притягненням правопорушників до юридичної відповідальності» [5, с. 121].

На основі цих положень та виходячи з власного розуміння теоретичних положень, слід визначити, що адміністративно-правовий захист публічних коштів – це система заходів, спрямованих на збереження та ефективне використання публічних фінансів, запобігання їх нецільовому використанню, розкраданню та корупції. Систему адміністративно-правового захисту публічних коштів складають: нормативно-правові акти, які регулюють відносини адміністративно-правового захисту публічних коштів; система органів публічної влади, які забезпечують адміністративно-правовий захист публічних коштів; форми, методи, засоби та способи адміністративно-правового захисту публічних коштів.

До основних нормативно-правових актів, що регулюють цей захист слід віднести: Конституцію України (ст. 95 – бюджетна система, прозорість використання коштів); Бюджетний кодекс України (регулює формування, розподіл і контроль над бюджетними витратами); Закон України «Про запобігання корупції» (визначає корупційні ризики в управлінні публічними коштами та їх запобіжники); Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) (містить статті щодо фінансових порушень); Кримінальний кодекс України (встановлює кримінальну відповідальність за незаконним заволодінням, розтратою публічних коштів, їх нецільове використання).

Систему суб'єктів, які забезпечують адміністративно-правовий захист публічних коштів складають: Рахункова палата (контролює ефективність використання державного бюджету); Державна аудиторська служба України (далі – ДАСУ) (перевіряє розрахунки бюджетних коштів); Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) (здійснює контроль за декларуванням посадовців, аналізує ризики корупції); Національне антикорупційне бюро України (далі – НАБУ) (розслідує корупційні злочини, пов'язані з розкраданням публічних коштів); громадські організації та журналісти також відіграють важливу роль у моніторингу використання публічних фінансів (наприклад, через платформу E-data).

Засобами та способами адміністративно-правового захисту публічних коштів є: фінансовий аудит, перевірки використання публічних коштів, контроль за тендерними процедурами, перевірка декларацій посадовців, які стосуються до акумулювання, використання та розподілення публічних коштів (посадових осіб з високим рівнем корупційного ризику), застосування фінансових санкцій, застосування дисциплінарної відповідальності до посадових осіб, застосування заходів адміністративної відповідальності за порушення у сфері публічних фінансів, наприклад, порушення бюджетного законодавства (ст. 164-12 КУпАП), нецільове використання бюджетних коштів (ст. 164-14 КУпАП), невиконання законних вимог контрольних органів (ст. 188-19 КУпАП).

Висновки. В результаті дослідження встановлено, що публічні кошти – це кошти державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, публічні грошові кошти європейських та світових інституцій, залучені до використання в Україні, іноземні кредитні ресурси, надані під державні та місцеві гарантії, кошти Національного банку України, державних банків, державних цільових фондів, Пенсійного фонду України, фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також кошти суб'єктів господарювання державної і комунальної власності, отримані ними від їхньої господарської діяльності.

З'ясовано, що систему адміністративно-правового захисту публічних коштів складають: нормативно-правові акти, які регулюють відносини адміністративно-правового захисту публічних коштів; система органів публічної влади, які забезпечують адміністративно-правовий захист публічних коштів; форми, методи, засоби та способи адміністративно-правового захисту публічних коштів.

Доведено, що засобами та способами адміністративно-правового захисту публічних коштів є: фінансовий аудит, перевірки використання публічних коштів, контроль за тендерними процедурами, перевірка декларацій посадовців, які стосуються до акумулювання, вико-

ристання та розподілення публічних коштів (посадових осіб з високим рівнем корупційного ризику), застосування фінансових санкцій, застосування дисциплінарної відповідальності до посадових осіб, застосування заходів адміністративної відповідальності за порушення у сфері публічних фінансів.

Список використаних джерел

1. Бардаш С.В., Баранюк Ю.Р. Поняття і склад публічних фінансів як об'єкта державного фінансового аудиту. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. Вип. 6(1). С. 34–37.
2. Бюджетний кодекс України: Закон України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 50–51. Ст. 572. університету. Випуск 6, частина 1. 2016. С. 34–37.
3. Вдовенко С.М., Шульга Ю.В. Проблеми та перспективи формування сучасної системи публічних фінансів в Україні. *Науковий вісник Чернігівського державного інституту економіки і управління. Серія «Фінанси. Банківська справа»*. 2012. № 2 (14). С. 166–170.
4. Галуцько В.В. Адміністративне право України: навчальний посібник : у 2-х томах. В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін та ін.; за заг. ред. В.В. Галуцька. Херсон: ПАТ «Херсонська міська друкарня», 2011. Т. 1: Загальне адміністративне право. 320 с.
5. Кожура Л.О. Адміністративно-правовий захист та охорона: поняття та співвідношення. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2015. Випуск 35. Частина I. Том 2. С. 119–24.
6. Кравченко В.І. Фінанси України: сучасні виклики і проблеми розвитку. *Економіка та держава*. 2013. № 5. URL: www.economy.in.ua. (дата звернення – 20.01.2025).
7. Лукашев О.А. Проблеми публічно-правової природи фінансів. *Юридична наука і практика*. 2011. № 1. С. 84–88.
8. Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Загальне адміністративне право: Навчальний посібник / За заг. ред. Р.С. Мельника. К.: Ваїте, 2014. 376 с.
9. Молдаван О.О. Державні фінанси України: досвід та перспективи реформ: *монографія*. К.: НІСД, 2011. 380 с.
10. Нечай А.А. Проблеми правового регулювання публічних фінансів та публічних видатків: *монографія*. Чернівці: Рута, 2004. 264 с.
11. Про відкритість використання публічних коштів: Закон України від 11 лютого 2015 року № 183-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 16. Ст. 109.
12. Фокша Л.В. Публічні фонди: поняття, ознаки та правова природа. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Економіка»*, 2014. № 10-1. С. 162–164.

Надійшла до редакції 03.03.2025

References

1. Bardash S.V., Baraniuk Yu.R. (2016). Poniattia i sklad publichnykh finansiv yak obiekta derzhavnoho finansovoho audyta [Understanding and storage of public finances as an object of state financial audit]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*. Vyp. 6(1). S. 34–37 [in Ukr.].
2. Biudzhetni kodeks Ukrainy (2016) [Budget Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 8 lypnia 2010 roku № 2456-VI. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2010. № 50–51. St. 572. universytetu. Vypusk 6, chastyna 1. S. 34–37. [in Ukr.].
3. Vdovenko S.M., Shulha Yu.V. (2012) Problemy ta perspektyvy formuvannia suchasnoi systemy publichnykh finansiv v Ukraini [Problems and prospects of forming a modern system of public finances in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Chernihivskoho derzhavnoho instytutu ekonomiky i upravlinnia. Serii «Finansy. Bankivska sprava»*. № 2 (14). S. 166–170. [in Ukr.].
4. Halunko V.V. Administratyvne pravo Ukrainy (2011) [Administrative law of Ukraine]: *navchalnyi posibnyk* : u 2-kl tomakh. V.V. Halunko, V.I. Olefir, M.P. Pykhtin ta in.; za zah. red. V.V. Halunka. Kherson: PAT «Khersonska miska drukarnia», T. 1: Zahalne administratyvne pravo. 320 s. [in Ukr.].
5. Kozhura L.O. (2015) Administratyvno-pravovi zakhyst ta okhrona: poniattia ta spivvidnoshennia [Administrative and legal protection: recognition and disclosure]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Serii PRAVO*. Vypusk 35. Chastyna I. Tom 2. S. 119–24. [in Ukr.].

6. Kravchenko V.I. (2013) *Finansy Ukrainy: suchasni vyklyky i problemy rozvytku* [Finances of Ukraine: current challenges and development problems]. *Ekonomika ta derzhava*. № 5. Retrieved from www.economy.in.ua. (data zvernennia – 20.01.2025). [in Ukr.].
7. Lukashev O.A. *Problemy publichno-pravovoi pryrody finansiv* (2011) []. *Yurydychna nauka i praktyka*. № 1. S. 84–88. [in Ukr.].
8. Melnyk R.S., Bevzenko V.M. (2011) *Zahalne administratyvne pravo* [Public-legal problems of a financial nature]: *Navchalnyi posibnyk / Za zah. red. R.S. Melnyka*. K.: Vaite, 2014. 376 s. [in Ukr.].
9. Moldavan O.O. *Derzhavni finansy Ukrainy* [State Finances of Ukraine]: dosvid ta perspektyvy reform: *monohrafiia*. K.: NISD, 380 s. [in Ukr.].
10. Nechai A.A. (2004) *Problemy pravovoho rehuliuвання publichnykh finansiv ta publichnykh vydatkiv* [Problems of legal regulation of public finances and public expenditures]: *monohrafiia*. Chernivtsi: Ruta, 264 s. [in Ukr.].
11. *Pro vidkrytist vykorystannia publichnykh koshtiv* (2015) [For the disclosure of the use of public funds]: *Zakon Ukrainy vid 11 liutoho 2015 roku № 183-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. № 16. St.109. [in Ukr.].
12. Foksha L.V. (2014) *Publichni fondy: poniattia, oznaky ta pravova pryroda* [Public funds: concepts, signs and legal nature]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriia «Ekonomika»*, № 10-1. S. 162–164. [in Ukr.].

ABSTRACT

Roman Myroniuk, Volodymyr Pyshchyda. Public funds as an object of administrative and legal protection

The article clarifies the concept and characteristics of public funds as an administrative-legal category and defines the systems of their administrative-legal protection.

As a result of the study, it was established that public funds are funds of the state budget, the budget of the Autonomous Republic of Crimea and local budgets, public funds of European and world institutions involved in use in Ukraine, foreign credit resources provided under state and local guarantees, funds of the National Bank of Ukraine, state banks, state trust funds, the Pension Fund of Ukraine, funds of mandatory state social insurance, as well as funds of state and municipally owned business entities received by them from their economic activities.

It has been determined that the administrative and legal protection of public funds is a system of measures aimed at preserving and effectively using public finances, preventing their misuse, embezzlement, and corruption.

It was found that the system of administrative-legal protection of public funds consists of: regulatory legal acts that regulate relations of administrative-legal protection of public funds; a system of public authorities that provide administrative-legal protection of public funds; forms, methods, means and ways of administrative-legal protection of public funds.

It has been proven that the means and methods of administrative and legal protection of public funds are: financial audit, verification of the use of public funds, control over tender procedures, verification of declarations of officials related to the accumulation, use and distribution of public funds (officials with a high level of corruption risk), application of financial sanctions, application of disciplinary liability to officials, application of administrative liability measures for violations in the field of public finances.

It has been established that in order to consolidate the concept, characteristics and list of public funds in national legislation, it is advisable to either adopt a comprehensive Law of Ukraine “On Public Property”, which should define the concept of public property (property) and public funds, their characteristics and types, or to define clear characteristics and types of public funds according to the criterion of their division into national, local and extra-budgetary funds in the Budget Code of Ukraine and the Law “On Local Self-Government”.

Key words: *public finances, public funds, types of public funds, administrative and legal protection of public funds.*